

Overweging 15 mei 2022, 5^e zondag van Pasen

Johannes 13,31-35

Toen hij weg was zei Jezus: 'Nu is de grootheid van de Mensenzoon zichtbaar geworden, en door hem de grootheid van God. Als Gods grootheid door hem zichtbaar geworden is, zal God hem ook in die grootheid laten delen, nu onmiddellijk. Kinderen, ik blijf nog maar een korte tijd bij jullie. Ik geef jullie een nieuw gebod: bemint elkaar. Zoals ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben. Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn.'

Overweging

Kinderen, bemint elkaar.

Een vriendin van mij is onlangs voor de tweede keer oma geworden. Ze vroeg haar kleinzootje of hij het leuk vond dat hij een zusje kreeg. Ja, zei het knulletje van drie jaar. Zo klein als hij is, kent hij het politiek correcte en sociaal wenselijke antwoord. Maar hij liet er meteen op volgen: Maar ze moet in het schuurtje gaan wonen.

Augustinus zag meer dan 1500 jaar geleden hoe een baby aan de borst van zijn zoogmoeder met een vertrokken gezichtje een andere baby wegduwde van de borst, bang dat hij tekort zou komen.

Zo'n baby denkt: liefde is misschien wel gratis (ik hoef er niks voor te doen). Maar het is ook een schaars goed. Ook liefde moet verdeeld worden. Eén borst voor twee baby's.

Augustinus trok daaruit de conclusie dat de mens al vanaf zijn geboorte slecht en egoïstisch is. Zondig vanaf de geboorte. De erfzonde dus.

Wij zien dat tegenwoordig anders. We voelen intuïtief aan dat het beter is het anders te doen. Tenminste veel moeders, vermoed ik. Dominee Nico ter Linden vertelt hoe zijn dochter haar zootje catechese gaf en vroeg wat er met Pasen gebeurt. Ze had het hem al vaak genoeg verteld, dus ze verwachtte iets over dood en opstanding van de Here Jezus. Helaas, het jongetje zei: 'Dan komt de paashaas'. De moeder – ze had psychologie gestudeerd – zei: 'Dat is een heel goed antwoord, goed gedaan. Maar weet je wat er nog meer gebeurde?'

Zo moet je dat doen, belonen en versterken wat er is, hoe klein ook, want zo groeit de kleine mens en durft stappen te zetten in zijn leven. Kwestie van zelfvertrouwen, en dat heeft een mens niet van zichzelf maar moet hij krijgen 'aangepreft', letterlijk, door mensen die van hem houden.

En wat voor kinderen geldt, dat geldt ook voor volwassenen. Zo heel veel verschil is er niet. Daarom zegt Jezus: kinderen, bemint elkaar.

Waarom is er kwaad in de wereld? Waar komt dat vandaan? Waarom één borst voor twee baby's? Waarom moet het zusje in het schuurtje wonen? Waarom is het goede in de mens vaak zo diep verborgen en weggestopt? Waarom is Poetin gaan geloven dat hij gelijk heeft en het recht aan zijn zijde heeft? En waarom denken wij dat het zonneklaar is dat het tegendeel het geval is? Waarom bedacht God geen andere wereld? Een wereld waarin het allemaal wat makkelijker en duidelijker is? Het lijkt best een goede vraag, en ook de Kerk heeft het zich vaak afgevraagd. Maar christelijk is het niet, zo te vragen. We zijn niet als christenen gedoopt om in een gespreid bedje terecht te komen. Alsof wij de voorwaarden

kunnen dicteren: ik wil best van anderen houden, maar wel graag in een wereld waarin dat haalbaar is en niet te moeilijk. Jezus draait het om: een andere wereld is er niet dan deze waarin wij leven, en daarom moeten we van elkaar houden. Anders zou het nog veel moeilijker worden, hopeloos zelfs. God belooft niet een gemakkelijke wereld, maar een wereld vol liefde, begrip, barmhartigheid. Liefde die van mensen komt; van wie anders? De vraag is niet: waarom heeft God de wereld zo geschapen, waar komt het kwaad vandaan? Maar: hoe komen we ervan af, wat moeten we doen, hoe komen we aan de goede kant uit?

De moeder van het kleinzootje van Ter Linden laat het zien. Wie paashaas zegt, krijgt een aai over zijn bol. Zo'n aai doet wonderen. 'Kinderen, bemint elkander'.